

Lehtopöllön pesinnästä ladossa

MAURI SARKANEN

Keväällä 1967 löytyi Tuusulan Falbackasta lehtopöllön pesä ladosta heinien päältä. Koska kirjallisuustiedot lehtopöllön latopesinnästä ovat varsin niukkoja ja vain ylimalkaisia, selostetaan tapaus seuraavassa tarkemmin. Pesä oli sijainnut nurkassa heinien päällä räystäään korkeudella. Kevään kuluessa heiniä otettaessa pesä oli laskeutunut alemmaksi ja poikasvaiheen aikana oli vain metrin korkeudella. Munat, joita oli neljä, vierivät usein pitkin latoa, mutta ne nostettiin aina takaisin pesään. Pesyestä kehittyi yksi lentokykyinen poikanen. Keväällä 1967 oli Keski-Uudellamaalla luonteenomaista lehtopöllön lopullisen poikuekoon pienuus, joten latopesintä ei tässä tapauksessa välttämättä ole syynä huonoon pesimistulokseen.

Koiras huhui useimmiten ladossa samoin kuin se oli tehnyt vuotta aikaisemminkin. Lä-

hellä sijaitsevan minkkitarhan liepeillä majailivat sadat varikset ja lokit suhtautuvat pöllöihin usein hyökkäilevästi, mikä ehkä sai pöllöt etsiytymään suojaan.

Aivan ladon tuntumassa kasvaa vanha koivu, jonka kolossa pöllö on aikaisemmin pesinyt. Kolo on kuitenkin varsin ahdas, mikä ehkä on ollut syynä sen hylkäämiseen.

Lehtopöllön latopesintään pidetään yleisesti syynä sopivan pesäkolon puutetta. Keski-Uudenmaan lehtopöllökanta on Suomen tiheimpiä. Sopivien pesäpaikkojen puutteen kanssa myös sopivien biotooppien vähentyminen karkoittaa lehtopöllön tai pakottaa sen sopeutumaan uusiin olosuhteisiin.

S u m m a r y : **The Barn Owl nested in a barn.** The Barn Owl nests in Finland usually in wood holes. This note describes a situation where a pair of Barn Owls changed its nesting place into a barn.

Viiriäisen *Coturnix coturnix* esiintymisestä Pohjois-Karjalassa kesällä 1968

MATTI KAPANEN, VISA RAUSTE & JOUKO TUUSSA

Yölaulajien laskentakierroksella 6—7.6. löysimme 2 ääntelevää viiriäistä maakunnan eteläosasta ja samoilla seuduilla todettiin myöhemmin kolmaskin.

Ensimmäinen näistä löytyi 6.6. Kiteen Rupovaarasta Kitee—Tohmajärvi tien varrelta, jossa ääntely ilmeisesti kuului vain noin hehtaarin suuruisesta matalaa heinää kasvavasta pellostä. Kolmitavuinen soidinääni toistui yleensä neljästi (joskus vain 2—3 kertaa) 13—24 keskim. 17 sekunnin välein. Todennäköisesti saman viiriäisen kuulivat M. K. ja Paavo Liimatta 30.6. yli 1 km NE edellisestä paikasta laajan viljelmän reunassa.

Toinen viiriäinen äänteli 7.6. Värtsilän Patolassa rehevässä heinänuurmessa laajalla peltoalueella. Sarjat olivat pitempiä kuin juuri Kiteellä kuulemamme yksilön: yleensä 6 (kes-

kim. 5.8) kertaa ”h’vit-vi-vit”, kuten ääntelyn läheltä kuullen kirjoitimme. Ehkä koleasta aamuyöstä johtuen tauot vaihtelivat 10 sekunnista useihin minuutteihin. 4.7. emme sitä enää löytäneet.

Saamamme tiedon mukaan löysi Olavi Eskelinen 3.7. ääntelevän viiriäisen Tohmajärven Riikolasta suopellostä läheltä uutta Tohmajärvi—Kitee tietä. Lintu oli myöhemmin vielä nähty ja kuultu viimeksi 12.7.

Pohjois-Karjalan viiriäishavaintojen määrä 1960-luvulla (1964 1, 1966 4, 1967 2 ja 1968 3) viittaa selvään kannan lisääntymiseen ja vaikiintumiseen, varsinkin kun vielä ottaa huomioon entistä vähäisemmän tarkkailun vuosina 1967—68. Aikaisemmat havainnot on julkaistu OF:ssa 42:64 ja 44:83.

S u m m a r y : **The Quail in Northern Karelia.** In the summer of 1968 three singing males of the Quail were found in Northern Karelia.